

Szkoła Podstawowa nr 33
imienia Ignacego Jana Paderewskiego
w Kielcach

Obserwator

gazetka szkolna
2021/2022
numer specjalny

Rys. Iga Bocheńska z kl. VIc

Od redakcji

Drodzy Czytelnicy,

przygotowaliśmy dla Was numer specjalny szkolnej gazetki - w całości poświęcony zjawisku **hejtu**, który jest tematem kampanii Wojewody Świętokrzyskiego Zbigniewa Koniusza **#świętokrzyskieNIEhejtuje**.

W numerze znajdziecie odpowiedzi na pytania: czym jest hejt, jakie mogą być jego konsekwencje, jak sobie z nim radzić, a co najważniejsze gdzie szukać pomocy, jeśli jesteśmy ofiarami lub świadkami hejtu. Możecie przeczytać wywiad z panią dyrektorką Marzeną Tranowską, która wypowiada się bardzo zdecydowanie na temat **hejtu** i tego, że jego istnienie zależy wyłącznie od nas samych. Poznacie historię Ani, bohaterki opowiadania Filipa Jonko, która doświadczyła **hejtu** w szkole. Zamieszczamy także list otwarty pedagoga szkolnego, pani Joanny Wydry, odnoszący się do walki z **hejtem** wokół nas.

Zachęcamy do przeczytania i refleksji.

#33NIEhejtuje

redakcja Obserwatora

Wywiad

z Panią Marzeną Tranowską

Dyrektorem Szkoły Podstawowej nr 33
im. Ignacego Jana Paderewskiego
w Kielcach

Redakcja: Dlaczego zdecydowała się Pani włączyć naszą szkołę w kampanię Świętokrzyskie nie hejtuje?

Pani Dyrektor: To pytanie jest trochę z podtekstem, bo tak naprawdę nie ja o tym zdecydowałam. Owszem, dyrektor jest osobą decyzyjną, ale w rzeczywistości zdecydowaliśmy o tym my wszyscy. Przede wszystkim najpierw dorośli, czyli nauczyciele i inni pracownicy szkoły, bo także oni są włączeni w tę akcję. Ale później rozmawialiśmy również z wami - uczniami i decyzja o tym, że przystępujemy do akcji wojewody świętokrzyskiego zapadła tak naprawdę w całej naszej społeczności. Wydaje mi się, że ta kampania jest bardzo potrzebna, bo chyba nie do końca i nie wszyscy uświadamiamy sobie, jak hejt determinuje nasze życie, zarówno prywatne jak i nauczniowskie, społeczne. Hejt jest, niestety, na tyle obecny w naszym świecie, że trzeba o nim mówić, czasami nawet krzyknąć, wołać i podejmować różne działania, żeby mu zapobiegać.

Redakcja: Co wydaje się Pani największym problemem związanym z hejtem w szkole?

Pani Dyrektor: To trudne pytanie, ono ogranicza troszkę spojrzenie na hejt. Wydaje mi się, że na to zjawisko trzeba patrzeć bardzo szeroko. Rozpoczyna się gdzieś na portalach społecznościowych, na różnego rodzaju grupach, a stamtąd niejako przenosi się na nasze życie szkolne. Okazuje się, że ten problem, mimo że nieobecny wprost na lekcjach w szkole, gdzieś jest, istnieje i często zaczyna mieć ogromny wpływ na to, co dzieje się między uczniami w świecie realnym.

Redakcja: Czy często się zdarza, że ktoś zgłasza do Pani problem z hejtem?

Pani Dyrektor: Takie sytuacje nie zdarzają się często, bo żeby hejt został do mnie zgłoszony, musi się *zadziać* coś takiego, że uczeń albo rodzic podejmą decyzję i zwrócą się do nas, mówiąc niejako: *Szkoło, pomóż, zrobmy coś razem, zadziałajmy wspólnie, żeby pomóc*. Natomiast, tak jak wcześniej powiedziałam, najczęściej wszystko zaczyna się w szeroko pojętej przestrzeni publicznej. Często nie zdajemy sobie sprawy, że nasze komentarze zamieszczane na różnych portalach społecznościowych mogą ranić. Nam się wydaje, że są neutralne, a tymczasem w komentarzu zawsze kryje się jakaś ocena, jakieś emocje. Jeżeli komuś napiszemy: *nie lubię cię, fatalnie się ubierasz, jesteś brzydki, nikt cię nie lubi*, to reakcja na takie słowa może być różna. Jedna osoba przyjmie je i nie będzie o tym wcale myśleć, a druga przejmie się tym bardzo i urośnie to w niej do wielkiego problemu. Tym bardziej jeżeli pod takim wpisem pojawią się kolejne, kolejne i kolejne. Wtedy taki uczeń zaczyna się zastanawiać: *A może rzeczywiście tak jest, a może rzeczywiście nikt mnie nie lubi, a może rzeczywiście nie jestem ładny, mądry, sympatyczny?* A przecież każdy z nas ma prawo do tego, żeby czuć się dobrze. Warto też się zastanowić, czy mamy prawo, żeby oceniać innych. Młodemu ludziom często się wydaje, że Internet daje anonimowość, że napiszemy coś, podpiszemy się jakimś nickiem i nikt nie będzie wiedział, że to ja. Otóż to tak nie działa, każdy komputer ma swoje IP i specjalne służby są w stanie dowiedzieć się, z którego komputera dana informacja została wysłana. Wydaje mi się jednak, że nie dlatego nie powinniśmy pisać różnych niewłaściwych rzeczy pod adresem innych osób, że ktoś może nas namierzyć, tylko po prostu dlatego, że tego się nie robi. My też nie chcielibyśmy być oceniani przez innych tylko w sposób negatywny. Każdy z nas potrzebuje akceptacji, wy też. Jesteście w klasie, na boisku i potrzebujecie akceptacji drugiej osoby.

Lubicie, kiedy nauczyciel wam powie: „Super to zrobiłeś, świetnie to napisałeś”. Czasem zdarzy się, że usłyszymy: „Popracuj jeszcze trochę”, ale czy to jest złe? Nie, to tylko sygnał, że coś jeszcze powinniśmy poprawić, ulepszyć. Ale gdyby nauczyciel wam napisał: „Napisałeś to fatalnie, beznadziejnie”, chciałoby wam się uczyć albo poprawiać taką ocenę? Myślelibyście: „Po co się starać, skoro ja już jestem fatalny, beznadziejny?” To jest istotne, że w naszej świadomości powinniśmy gdzieś poprzestawiać kłocuszki w taki sposób, żeby pamiętać, że wszystko, co robimy, co dotyczy innych ludzi, może ich dotknąć, zranić, sprawić przykrość. Warto się zastanowić nad tym, zanim coś komuś powiemy czy napiszemy. Generalnie hejt utożsamiamy z Internetem, a ma on miejsce także w relacjach na korytarzu w szkole czy na boisku, na spacerze, gdzie jesteście ze swoimi kolegami. Zauważmy różnicę między powiedzeniem do kogoś: „Fatalnie grasz” a „Słuchaj, mógłbyś to zrobić inaczej”.

Redakcja: Jak Pani zdaniem można by zapobiegać hejtowaniu?

Pani Dyrektor: To jest bardzo trudne pytanie, dlatego że to nie jest tak, że możemy dać komuś tabletkę tak jak na anginę i problem zniknie albo ja wydam zarządzenie, napiszę „stop hejtowi” i to zadziała, albo postawimy na korytarzu wielką tablicę, jaka zresztą teraz stoi: *Świętokrzyskie nie hejtuje* i sama ta tablica sprawi, że hejtu nie będzie, no niestety nie. Wcześniej już powiedziałam, trzeba o tym głośno mówić, czasem może krzyknąć, wołać. Będziemy przez cały rok pracować, realizować różne zadania, mam nadzieję, że jak największa liczba uczniów się w to włączy. Wy już zaczęliście, co mnie bardzo cieszy. I wierzę w to, że nasza świadomość się zmieni, że będziemy mieć w sobie więcej empatii.

Redakcja: Jakie konsekwencje mogą spotkać hejtera?

Pani Dyrektor: Jeżeli sytuacja dzieje się na terenie szkoły i my o niej wiemy, to mamy Wewnętrzny System Oceniania Zachowania i według niego możemy postępować. Generalnie staramy się jak najmniej karać, a jak najwięcej rozmawiać. Bo to nie sztuka wstawić komuś -10 czy -20 punktów. Czasem uczeń, który otrzyma po raz kolejny taki wpis, myśli: *No cóż, już mam tyle tych punktów, że nie ma szans się poprawić*, a to naprawdę nie o to chodzi. Zdecydowanie bardziej niż o ocenianie chodzi nam o docenianie. Na przykład wolontariatu, czyli działań na rzecz innych, o docenianie prac na rzecz szkoły, działalności w samorządzie, tak żebyśmy my i wy czuli, że jesteśmy jedną społecznością. Samo karanie czy wyciąganie konsekwencji chyba niewiele dadzą. Oczywiście, one muszą być. To jest tak samo jak w państwie. Mamy kodeksy karne, cywilne, mamy kodeks prawa ruchu drogowego i wszyscy musimy się do nich stosować. Są różne ustawy, które regulują nasze życie zawodowe i jesteśmy zobowiązani, by ich przestrzegać. Dokładnie tak samo wy powinniście respektować przede wszystkim zapisy w Statucie Szkoły, tam określone są wasze prawa oraz obowiązki. Bardzo często uczniowie korzystają z praw, ale zapominają, że mają również obowiązki. Wydaje mi się, że właśnie tego typu akcja jak *#ŚwiętokrzyskieNieHejtuje* może spowodować, że zaczniemy pewne rzeczy brać do siebie, rozumieć, jakie mogą rodzić skutki i to, co jest chyba najistotniejsze, zastanowimy się trzy razy, zanim coś niewłaściwego zrobimy albo napiszemy w Internecie. Mam ogromną nadzieję, że właśnie tak będzie.

Chciałabym powiedzieć jeszcze o jednym, choć zapewne dowiedzieliście się już o tym na zajęciach poświęconych hejtowi, że zostały utworzone przez Ministerstwo Edukacji i Nauki oraz fundacje Dajemy Dzieciom Siłę i Itaka specjalne infolinie, gdzie można zgłosić hejt, uzyskać pomoc, porozmawiać z osobami profesjonalnie do tego przygotowanymi.

Redakcja: Czy chciałaby Pani skierować jakieś przesłanie do uczniów związane ze zjawiskiem hejtu?

Pani Dyrektor: Chciałabym, aby do uczniów trafiło wszystko, co dzisiaj powiedziałam. A najważniejsze: pamiętajmy, że ten drugi człowiek, który jest obok nas, jest tak samo ważny jak my, wszyscy jesteśmy tak samo istotni i nikt nie dał nam prawa, by innego człowieka traktować gorzej niż chcielibyśmy być traktowani sami.

Redakcja: Bardzo dziękujemy za poświęcony czas.

Wywiad przeprowadzili: Filip Jonko
i Krzysztof Szafranec z klasy VIc

List otwarty

pedagoga szkolnego – pani Joanny Wydry

Szanowni Rodzice i Nauczyciele! Drodzy Uczniowie!

Realizując kampanię społeczną Wojewody Świętokrzyskiego Zbigniewa Koniusza pod hasłem **#świętokrzyskieNIEhejtuje**, Szkoła Podstawowa nr 33 im. Ignacego Jana Paderewskiego w Kielcach zachęca do włączenia się we wszystkie działania uczniów i nauczycieli.

Co to znaczy hejt?

Słowo pochodzi z języka angielskiego, od słowa hate – nienawidzić. Mianem *hejtera*, czyli osoby szerzącej *hejt*, określa się osobę, która zamieszcza w Internecie obraźliwe, ośmieszające, upokarzające, złośliwe komentarze, które mają sprowokować do kłótni, promować mowę nienawiści, obrażać, poniżać, obniżyć samoocenę osoby *hejtowanej*, czyli obrażanej. Celem ataków są często koledzy i koleżanki. *Hejterzy* do szykanowania wykorzystują nienawistne słowa, ale *hejtować* można również nie używając obelg, a posługując się np. szydzącymi grafikami czy ośmieszającymi filmami, memami, gifami, ponieważ w Internecie każdy czuje się anonimowo oraz często przekraczane są granice dopuszczalnej krytyki i wolności słowa. *Hejt* to jedna z form cyberprzemocy. Profesor Jerzy Bralczyk uważa, że *słowo hejt jest krótkie, więc wygodne, ale co ważniejsze, łatwiej hejtować niż nienawidzić. Trudno przecież przyznać się do nienawiści, która jest poważnym i negatywnym uczuciem. Obce, angielskie słowo ułatwia sprawę.*

Dlaczego hejt jest groźny?

Nastolatki chętnie wyrażają zdanie na temat innych, ale też zależy im na tym, aby usłyszeć opinię na swój temat. Często sprawdzają wpisy zamieszczane pod ich profilem, np. na Facebooku, Instagramie, czy w innych mediach społecznościowych. Młodzi ludzie budują swoją tożsamość i poczucie własnej wartości właśnie w oparciu o opinie innych. Złośliwe komentarze mogą w prosty i szybki sposób wywołać szereg negatywnych emocji i konsekwencji: złość, smutek, nadmierny stres, zdenerwowanie, wstyd, lęk, poczucie upokorzenia i odrzucenia, spadek poczucia własnej wartości, depresję, zniechęcenie, zaszczucie. Dlatego dzieci niechętnie przyznają się przed rodzicami do tego, że doświadczyły *hejtu*. Boją się, że nie zostaną zrozumiane, za to wyśmiane, a nawet obarczone winą za zaistniałą sytuację.

Jak bronić się przed hejtem?

Za najlepszą metodę uważa się ignorowanie złośliwych komentarzy. Ważną kwestią w życiu wirtualnym jest też niewdawanie się w dyskusje z *hejterem*. Warto też skorzystać z możliwości usuwania obraźliwych wypowiedzi oraz blokowanie osób je dodających. Jeśli ktoś pada ofiarą *hejtu* na forum społecznościowym, najlepiej usunąć stamtąd swój profil, nie warto żałować internetowych znajomości. Osoby, które doświadczają *hejtu*, mogą też wystąpić o ukaranie *hejterów*.

Kultura osobista w Internecie – netykieta.

Dorośli użytkownicy Internetu powinni być zobowiązani wobec młodszego pokolenia do przekazywania podstawowych informacji, że Internet jest tak samo realną przestrzenią publiczną jak każda rozmowa twarzą w twarz. Jest to niezbędne do tego, by zahamować poważny problem, jakim jest *hejt*, czyli zachowania, które w normalnej komunikacji nie byłyby akceptowane społecznie. W Internecie następuje skrócenie dystansu społecznego w komunikacji interpersonalnej, co w konsekwencji niesie wiele problemów – nie tylko prawnych, ale również związanych z relacjami i uczuciami. W sieci łatwiej jest nam kogoś obrażać, gdyż nie widzimy twarzy, emocji, ani też osoby obrażanej.

#świętokrzyskieNIEhejtuje

Pamiętaj:

- nie ma obowiązku pisania komentarza na temat innej osoby!
- przestrzeń publiczna nie ucierpi bez złośliwych komentarzy!
- *hejt* niszczy nas i nasze relacje!
- słowa mają ogromną siłę!
- *hejterzy* nigdy nie są anonimowi i bezkarni!
- po drugiej stronie jest człowiek i ma on uczucia, które można zranić!

Włączając się do akcji, Szkoła Podstawowa nr 33 w Kielcach pragnie pokazać, że warto działać, zanim pojawi się przemoc. Możemy uruchomić mnóstwo różnych procesów, mechanizmów, które pozwolą zapobiec *hejtowi* albo przynajmniej zmniejszyć jego prawdopodobieństwo.

Poznajcie historię Ani...

autor: Filip Jonko z klasy VIc

Szkoła jest miejscem, gdzie wszyscy powinni być równi, niestety często się zdarza inaczej...

Ania jest uczennicą klasy 3 liceum. Udziela się dużo w mediach społecznościowych. Na profilu zamieszcza modowe inspiracje. W szkole znana jest z tego, że zawsze wie, co nowego w modzie i sama jest bardzo modnie ubrana. Ewidentnie ma swój styl, wiele osób jej zazdrości wyczucia trendów.

Ania ma bardzo dużą ilość fanów nie tylko z klasy, ale także spoza szkoły. Jej profil cieszy się dużym uznaniem. Praktycznie pod każdym wpisem znajduje sporo pozytywnych, często nawet budujących komentarzy. Napędza ją to do działania.

Pewnego dnia rano, jak zwykle zagląda na swój profil i ze zdziwieniem znajduje masę złych komentarzy pod ostatnią, dość odważną, stylizacją. Ma wrażenie, że za chwilę zabraknie jej powietrza, by oddychać, ale czyta wszystkie wpisy... jeden po drugim. Ostatni brzmi: „Schudnij, bo wyglądasz jak świnia”.

Ania spędziła kilka chwil w swoim pokoju, bijąc się z myślami, co zrobić, wreszcie zdecydowanie postanowiła powiedzieć o wszystkim rodzicom. Miała wielkie szczęście, że z mamą i tatą mogła pogadać właściwie o wszystkim. Rodzice zareagowali bardzo spokojnie, trochę bagatelizując sprawę i tłumacząc córce, że kilka niemiłych komentarzy to nie koniec świata, że nie powinna się tym przejmować, a już na pewno uważać za prawdziwe. No i jeszcze, że prowadzenie profilu o takim charakterze w pewnym sensie wiąże się z narażeniem na krytykę. Ania spojrzała na sytuację z dystansu i przyznała im rację. Nazajutrz, jak tylko się obudziła, sprawdziła telefon. Nie zastała żadnych nowych, nieprzychylnych komentarzy. Z ulgą pomyślała, że to już koniec.

Lecz szybko przekonała się, że to właściwie początek. Gdy weszła do szkoły, na frontowych drzwiach szatni zobaczyła plakat z jej zdjęciem i napisem „Moda na świnie”. Dziewczyna jednym ruchem ręki zerwała plakat i szybko pobiegła do łazienki. Zamknęła się w jednej z kabin i płakała przez parę godzin. Nie pojawiła się na żadnej lekcji. W końcu, przez przypadek, znalazła ją wychowawczyni.

-Aniu co się stało? – zapytała zdziwiona i zaniepokojona. Ania nic nie odpowiedziała, tylko podała nauczycielce rozdartą na pół płachtę papieru.

- Ojej – westchnęła pani od matematyki – chodź, musimy porozmawiać – zwróciła się do uczennicy i podała jej rękę.

UWAGA!

**REDAKCJA GAZETKI SZKOLNEJ OGŁASZA KONKURS NA DOPISANIE
DALSZEGO CIĄGU OPOWIADANIA.**

**NAJLEPSZE PRACE ZOSTANĄ NAGRODZONE ORAZ OPUBLIKOWANE
NA ŁAMACH SZKOLNEGO PISMA.**

Warto przemyśleć!

Skutki hejtu

Konsekwencje hejtu dotyczą zarówno ofiary jak i sprawcy.

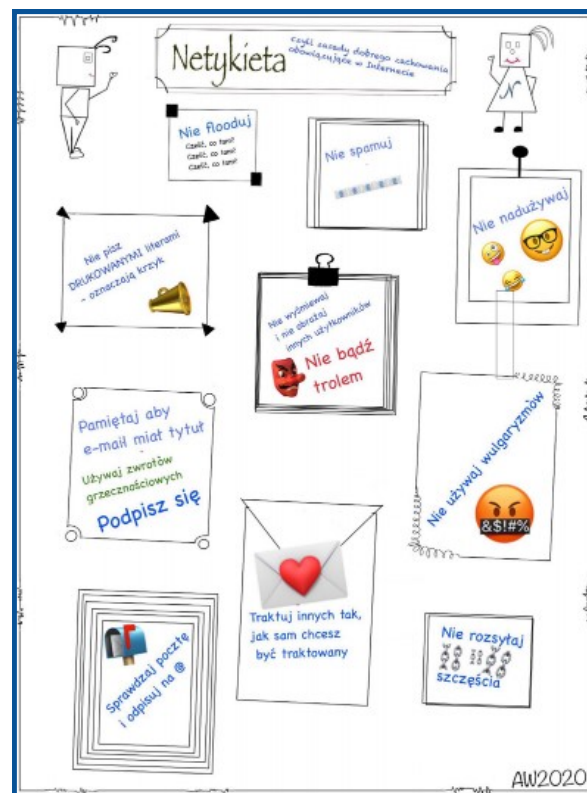
Psychologiczne skutki dla ofiar są złożone i długofalowe.

Mogą to być:

- obniżenie poczucia własnej wartości
- poczucie skrzywdzenia
- lęk, wycofanie z życia społecznego, towarzyskiego
- zmiana zachowania, pogorszenie relacji w szkole, w domu, wśród rówieśników
- poczucie bezradności
- utrata zaufania do innych
- narażenie na ośmieszenie
- depresja
- autoagresja, czasem nawet samobójstwo
- chęć zemsty w świecie realnym.

Skutki hejtu dla sprawcy dotyczą zarówno aspektów prawnych, jak i emocjonalnych oraz społecznych.

- konsekwencje prawne: zgłoszenie sprawy na policję, do prokuratury, czego konsekwencją może być postępowanie sądowe, środek wychowawczy w postaci kuratora, a nawet skierowanie do młodzieżowego ośrodka wychowawczego
- w szkole: obniżenie oceny z zachowania
- wykluczenie z grupy społecznej
- poczucie winy
- eskalacja złości, chęć zemsty za otrzymaną karę.

Źródło: zlotynauczyciel.pl

Źródło: zlotynauczyciel.pl

świętokrzyskie
nie hejtuje

szanuj, nie hejtuj.

Wyniki SONDY przeprowadzonej wśród naszych czytelników

1. Czy korzystasz z mediów społecznościowych?

● tak 54
● nie 7

2. Czy przywiązujesz wagę do komentarzy na Twój temat jakie znajdujesz pod swoim profilem w mediach społecznościowych?

● raczej tak 16
● zdecydowanie tak 6
● raczej nie 24
● zdecydowanie nie 8

3. Czy zdarzyło Ci się przeczytać negatywny komentarz na swój temat?

● tak 27
● nie 27

4. Czy byłeś kiedyś ofiarą hejtu?

● tak 21
● nie 33

5. Czy zdarzyło Ci się napisać negatywny komentarz na czyjś temat?

● tak 20
● nie 33

6. Czy uważasz, że kampania #świętokrzyskieNIEhejtuje jest potrzebna w naszej szkole?

● tak 39
● nie 15

7. Czy bierzesz na poważnie hasła propagowane w kampanii świętokrzyskieNIEhejtuje?

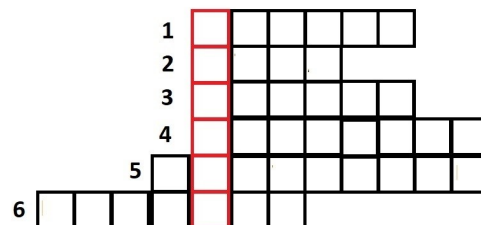
● tak 38
● nie 16

media społecznościowe «technologie internetowe i mobilne, umożliwiające kontakt pomiędzy użytkownikami poprzez wymianę informacji, opinii i wiedzy»

Źródło: Słownik języka polskiego PWN.

- 1-Imię polskiego prowadzącego w "Milionerach"
- 2-Największy wulkan w Europie
- 3-Największa planeta gazowa
- 4-Nauka o Bogu
- 5-Nazwisko niemieckiego kompozytora oraz jednego z klasyków wiedeńskich
- 6-XVII-wieczna polska ciężka kawaleria słynąca z skrzydeł doczepianych do zbroi lub siodła

Przygotował Krzysztof Szafraniec z klasy VIc

Garść informacji

Infolinie i przydatne strony internetowe:

800 800 605 (na zlecenie Ministerstwa Edukacji i Nauki)

22 484 88 04 (Fundacja Itaka)

116 111 (Fundacja „Dajemy Dzieciom Siłę”)

www.zglosnienawisc.otwarta.org www.mowanienawisci.info www.hejtstop.pl

Jak walczyć z hejtem?

ZGŁOŚ SPRAWĘ
NA POLICJĘ

ZGŁOŚ SPRAWĘ
ADMINISTRATOROWI
STRONY
INTERNETOWEJ

ZGŁOŚ SPRAWĘ
DO SĄDU

ZGŁOŚ SPRAWĘ
ODPOWIEDNIM
ORGANIZACJOM

Wskazówki dla nauczycieli

___ Rozmawiaj z uczniami o wartościach. Ucz szacunku do każdego człowieka, sztuki kulturalnej dyskusji i radzenia sobie z emocjami.

___ Uwrażliwaj na drugiego człowieka poprzez wprowadzanie w sztukę empatii.

___ Pokazuj, na czym polega przekazywanie konstruktywnej krytyki oraz odróżnianie krytyki od hejtu.

___ Przekazuj, jak reagować na hejt w internecie i jak wspierać ofiarę obraźliwych komentarzy.

___ Bądź odpowiedzialny i ucz odpowiedzialności. Jeśli masz konta w serwisach społecznościowych, dzieci i młodzież mogą je obserwować. Wpisy i zdjęcia, jakie tam zamieszczasz nie powinny być rozbieżne z wartościami, jakich uczysz.

___ Rozmawiaj z rodzicami swoich uczniów na temat cyberprzemocy (w tym hejtu) profilaktycznie, a nie tylko w odpowiedzi na zaistniałą trudną sytuację.

Nowacka K., Kostecka-Biskupska M., art. „Słowa mają moc”, Kielce 2021

Wskazówki dla rodziców

___ To od Ciebie dziecko uczy się, jak komentować rzeczywistość. Rób to z kulturą i przekonaniem, że jesteś dla swojego dziecka wzorem do naśladowania.

___ Bądź uważnym rodzicem, ciekawym dziecka i jego świata.

___ Często rozmawiaj ze swoim dzieckiem i słuchaj, co mówi.

___ Towarzysz dziecku w czasie pierwszych kontaktów z internetem. Bądź przewodnikiem i źródłem wiedzy na temat bezpieczeństwa w sieci. Wskazuj pozytywne zastosowania sieci.

___ Pomóż dziecku znaleźć hobby niezwiązane z internetem i pomagaj w regularnym dbaniu o zainteresowania.

Włącz się z nami
w **#dobryprzekaz**

świętokrzyskie
nie hejtuje

szanuj, nie hejtuj.

